

Poroka nadvojvode Franca Ferdinanda.

Spisal J. D.

naši cesarski rodbini so obhajali v nedeljo, dne 1. malega srpana t. l. vesel praznik. Ta dan se je poročil Njega cesarska in kraljeva visokost, nadvojvoda *Franco Ferdinand* s svojo nevesto *Zofijo grofico Chotek*. Vsi narodi avstrijski so z velikim navdušenjem pozdravljali novoporočenca; posebno veselo so pa pozdravljali ta zakon vsi slovanski narodi, ker je grofica Chotek ud stare, čislane češke rodbine. Zofija grofica Chotek je jako naobražena, blagega srca, usmiljena do siromakov. Zaradi lepih njenih čednosti jo je povzdignil naš presvetli cesar v *kneeginjo Hohenberško*.

Nadvojvoda *Franco Ferdinand* je najstarejši sin nadvojvode *Karla Ludovika*, brata našega presvetlega cesarja. Mati nadvojvode je *Marija Terezija*, hči portugalskega kraljeviča Dona Miguela. Mati nadvojvode še živi, oče je pa umrl dne 19. velikega travna 1896. l. Porodil se je nadvojvoda *Franco Ferdinand* dne 18. grudna 1863. l.

Nadvojvoda Franco Ferdinand bo torej prihodnji naš cesar.

Poroka Njegove ces. in kralj. visokosti nadvojvode Franca Ferdinanda z njegovo nevesto se je vršila v častitljivi grajski kapeli v Zakupih (Reichstadt) na Češkem v najožjem rodbinskem krogu. Poročal je dekan Hickisch, ki je v pretresljivem nagovoru naglašal resnobo te ure, ki izpolnuje najsrčnejše želje ženina in neveste ter ju združuje v nerazdružljivo zvezo. Ko je dekan izročal prstana, je dejal: »Naj bi bila ta dva prstana vedno priči vajine nekaljene zakonske sreče, katero vama želi mnogo milijonov src!«

Po cerkvenem obredu so na orglah zaskrivali cesarsko pesem, katero so vsi navzoči poslušali stojé. Potem sta se novoporočenca vdeležila svete maše. Po sveti maši je bil zajutrek, pri katerem je nazdravila novoporočenemu paru ženinova mati, nadvojvodinja Marija Terezija. Vojaška godba je nato zaigrala avstrijsko himno. Po zajutruku sta se odpeljala novoporočenca v odprtem vozu med belo oblečenimi deklicami, ki so trosile cvetice, in med dečki, ki so vihteli zastavice ter klicali z ogromno množico naroda: »Slava!«

Tem glasom se pridružujemo tudi mi z vsemi čitatelji našega »Zvončka« ter kličemo iz dna duše: »Slava novoporočencema!«

U šolo.

*U šolo veselo zdaj stopamo,
vsi smo korenjaki,
torbice šolske s knjigami
naši so telečnjaki.*

*Brusit mi uma svetli meč
u šolo veselo hitimo,
majki Slavi z njim enkrat mi
zmago in čast priborimo.*

Kristina.

